

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Oscar Hansen*): Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der behandler Lovforslaget om Afgørelse af offentlige Politisager i Kjøbenhavn.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg for Middelfart Købstadkommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7273 ff.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

R. Hansen: Det foreliggende Lovforslag omhandler jo Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg for Middelfart Kommune. Anlæg af Vandværk spiller en ikke ringe Rolle i vore Dage. Der anlægges hvert Aar ny Vandværker ikke alene i Byerne, men de have ogsaa fundet Vej ud paa Landet, hvor der hvert Aar anlægges ny saadanne. Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa, at „Middelfart Købstadkommune skal være berettiget til at erholde overdraget til Ejendom eller Brug de Arealer, som udfordres til Anlæg, der tilsigte Forbedring eller Forøgelse af Kommunens Vandforsyning, imod at der ydes vedkommende Grundejere fuld Erstatning“. Som det vil være de fleste Medlemmer bekendt, har Kjøbenhavns Kommune en særlig Lov nemlig Loven af 11te April 1890, der giver den Ret til at erhverve de nødvendige Grunde enten til Forbedring eller til Forøgelse af Vandforsyningen. Det var Forudsætningen for denne Lov, at den kun skulde gælde indtil 1894, men 1893 blev den forlænget til at skulle gælde indtil Udgangen af 1899. I de sidste Aaringer have vi faaet 2 Love,

som ogsaa angaa Vandforsyningen. I Samlingen 1895—96 vedtog Rigsdagen en Lov om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg, hvilken Lov nærmest angik Forholdene ude paa Frederiksberg. Under Behandlingen af denne Lov fremsatte det paagældende Udvalg for Ministeren et Ønske om, at Ejere af Vandforsyningsanlæg ude paa Landet kunde faa Ret til at lede lukkede Vandledninger over Andenmands Grund. Den daværende Indenrigsminister stillede sig ret velvillig til dette Spørgsmaal, og allerede Aaret efter, i Samlingen 1896—97, fremkom Regeringen med et Forslag i den Retning, som blev vedtaget samme Aar, nemlig Loven om Benyttelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsledninger af 23de April 1897. Nu gøres der i Bemærkningerne til Lovforslaget gældende, at denne Lov, der jo omfatter hele Landet, ikke er i Stand til at fjerne de Vanskeligheder og Hindringer, der kunne stille sig i Vejen for større, kommunale Vandforsyningsanlæg uden for Kjøbenhavn, og jeg skal villig indrømme, at disse Bemærkninger i en vis Forstand ere fuldkommen rigtige. Der kan komme Hindringer, som denne Lov ikke kan afhjælpe, fordi den kun giver Ret til mod fuld Erstatning at lægge lukkede Vandledninger over Andenmands Grund men derimod ikke Ret til at erhverve Grunde til Vandforsyningsbrønde eller Kilder. Under Behandlingen af denne Lov fandt Folketinget, at det ikke vilde være rigtigt at indføre en saadan Bemyndigelse i dette Forslag, idet det ikke var uden Fare, da der let kunde opstaa Forviklinger, og det var et Spørgsmaal, om det ikke vilde være i Modstrid med selve Grundlovens § 82, og derfor fandt Udvalget, at det ikke var heldigt at indføre en saadan Bestemmelse i denne Lov. Nu se vi i Bemærkningerne, at Middelfart Byraad til Regeringen har indsendt et Andragende, og dette Andragende gaar ud paa det, som Lovforslagets § 1 indeholder. Dernæst fremgaar det af Andragendet, at det er vanskeligt at skaffe tilstrækkeligt Drikkevand til Byens Brug, og endvidere fremgaar det, at Byen allerede har foranstaltet foretaget Brøndboring for at finde vandførende Lag i Byens Nærhed, og det meddeles ligeledes, at det